

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΓΙΑΣΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

25

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

1936

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ι. Ε. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 40 ΤΙΜΗ ΔΡ. 1

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΝΩΝ ΠΑΛ. ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

ΠΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙ ΣΥΝΕΣΤΗΘΗ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΗΛΙΑ ΛΙΒΑΝΟΥ

Α'

Κατόπιν της κοινωνικής εξαχρειώσεως και του ιδιοτελους αρριβισμού, προϊόντα του παγκοσμίου πολέμου, εις την κοινωνίαν της Αγιάσου προ δεκαετίας ήρχισαν να αναφαίται κακοήθη καρκινώματα δεινώς επιδρώντα επί του όρου της και διαφθείροντα κάθε τίμιον, ήθικόν, και ά-

Η κατάσταση αυτή όσημέραι επιδεινούται άφ' ένός μόνον άπό της φαριστικής άνοχής της κοινωνίας Αγιάσου, άφ' έτέρου δέ διά της χλιαράς έπεμβάσεως του έπισήμου κράτους. Και ήδη παρουσιάζομεν μίαν κοινωνίαν διηρημένην και άλληλομισουμένην, κοινωνίαν ήτις προσμοιάζει προς ζούγκλαν άγρίων θηρίων

Και ή άρχική αίτία της οικτρούς ταύτης καταστάσεως ή όποία παρουσιάζει τον πυργον της Βαβέλ ήτις διέφθειρε συνειδήσεις και κατέρριψε τιμαλφή ιδανικά εις τον βόρβορον, είναι το μικρόβιον του κουμμουνισμού.

Άς εξετάσωμεν διατί το φθοροποιόν μικρόβιον των συνειδήσεων, κατώρθωσε σχεδόν να επικρατήση έν Αγιάσφ και ή τρίτη διεθνής να θεωρηή την Αγιάσον προπύργιον και θρησκεία της κόκκινης Λέσβου.

Εις δύο πρωταρχικάς αίτίας άποδίδομεν το κοινωνικόν ξεχαρβάλωμα.

Πρώτον εις την άγνοιαν της κοινωνικής θέσεως ένός έκάστου έξ ήμών και δεύτερον εις την κρατικήν έγκατάλειψιν και καταπίεσιν του εργάτου.

Ός γνωστόν τοις πάσι οί πραγματικοί άκτήμονες έν Αγιάσφ μετρώνται εις τα πέντε δάκτυλα της χειρός οίτινες και δικαίως έπρεπε να άνήκουν εις την ιδεολογίαν εκείνην ήτις θα τους καθίστα κυριάρχους της γής, ένώ άπαντες σχεδόν οί κάτοικοι Αγιάσου είναι κάτοχοι γής και σιέγης και έπρεπε όχι μόνον να ένστερνίζονται άρχάς αίτινες θα τους αφήραζαν την ιδιοκτησίαν, αλλά και να είνε οί πρώτοι πολέμοι των κοινωνικών άναστατώσεων και άναρχιών.

Συμβαίνει λοιπόν το άνακόλουθον σχήμα να βλέπωμεν άστούς πρωτοπόρους του κοινωνικού εξαμβλώματος του κουμμουνισμού, άστούς οίτινες διά των ίδιων χειρών άνοίγου-

σι τον τάφον της προσωπικής των έλευθερίας και επιδιώκουσι να άλυσσοδεθώσι με τα τρομερά δεσμά της προλεταριακής δικτατορίας.

Τι άλλο άποδεικνύει τουτο ει μη άνακολουθίαν προς τους ίδίους ήμών έαυτούς, προς την οικογένειάν μας και γενικώς προς το σύνολον, τελείαν άγνοιαν των κοινωνικών καθεστώτων και της ιστορίας μας και συνελόντι ειλείν ψυχικήν άρρωσιν:

Κατά μέγα μέρος εις τον έκτραχηλισμόν της νοσούσης άστικής μερίδος συνέτεινε και ο ιδιοτελής άρριβισμός όστις βαδίζων επί πτωμάτων τρέχει με καταπλήττουσαν ταχύτητα να ύφαρπάση τιμάς και αξιώματα τα όποια άργά ή τάχιον θέλουσι καταργηθή υπό του προλεταριακού συγκροτήματος το όποιον εκθύμως ύποστηρίζουσι.

Και ήδη άς εξετάσωμεν τον δεύτερον πρωταρχικόν παράγοντα της κοινωνικής μας εξαθλιώσεως όν ως άνωτέρω άναφέραμεν, την έγκατάλειψιν δηλονότι και καταπίεσιν του εργάτου.

Ούδεμία κρατική προστασία άπό της συστάσεως του Έλληνικού Κράτους έλήφθη ύπερ των άπαραγράπτων δικαιωμάτων του εργάτου και ούδεμία κατοχύρωσις κοινωνικής προνοίας ένομοθετήθη διά να δυνηθή ο εργάτης να άπαλλαγή άπό τον τρομερόν επιάλτην της άεργίας και άπό το σκοτεινόν και άβέβαιον μέλλον.

Υπό τοιαύτας ψυχολογικάς συνθήκας εύρισκόμενος ο εργάτης παρέχει έδαφος καλλιεργήσιμον προς πάσαν άναρρεπικήν προσπάθειαν την όποιαν ούδεμία ιδιωτική πρωτοβουλία δύναται να άναγκαιτήση και να συγκρατήση. Παραπονείται ο εργάτης διότι λαμβάνει ήμερομισθιον 40 δραχμάς και συμμεριζόμεθα το πόνο του όταν δεν ειμπορεί να διατρέψη την πολυμελή οικογένειάν του αλλά και εις τουτο δεν φταίει ο

Τας τυπογραφικάς σας εργασίας στη

Σ Ε Λ Η Ν Η

“ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ,,
ΕΒΔΟΜΗΔΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΑΓΙΑΣΩ

* * ΓΥΡΩ ΑΠ’ ΤΗ ΖΩΗ * *

ΠΕΝΙΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

* * Τέλος πάντων ο καιρός δέν τώ η σκοπὸ νὰ στρώσῃ.
— Πότε συνεφιά, πότε ἤλιο καὶ πότε ἔρ χῆ.
— “Ὅλο ἀνάποδα γιὰ νὰ ἐπιφέρῃ ζῆμιές σὶ κλιοκαιρινά.
* * * Ἀπὸ τῶρα μερικοὶ ἀρχισαν νὰ φέρουν κλαδουσκια ἐληθῆς ἀν-ηισμενῆ.
— Μέχρι σήμε-ρα εἶχαμε τὴν συ-ζήτιοι γιὰ τὸ κάψιμό ἀπ’ τὴ πα-γωνια
— Τῶρα θὰ ἔχωμε γιὰ τὸ ἄθος
— «Καλὸ εἶναι, δέν εἶναι, συνα-πίδα τὸ ἐπιασε κτλ.»
— Τοῦτο δέ, γίνεται κάθε χρό-νο.
— Ἀπὸ τὸ καιρὸ πὸ θὰ ἀνθί-σουν μέχρι νὰ τελειώσουν.

— Πι νὰ πῆ ὁμως κανεὶς γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα;
— Ἔτσι δέν εἶναι;
* * Μπαίνοντας κανεὶς σὶ τὴν εἴ-σοδο τοῦ Κήπου τῆς Παναγίας,
— Πρέπει νὰ κρατήσῃ τὴ μύτη του.
— Μιὰ ἀπαίσια δυσσομία ἡ ὁποία προέρχεται ἀπ’ τοὺς ἐκεῖ τρεφομέ-νους χοίρους,
— Σὲ κάμνη νὰ σκέπτεσαι πὸς θὰ περάσῃς.
— Νομίζομεν πὸς ἡ ἀηδία αὐτὴ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ.
— Εἶναι αἰσχρὸς γιὰ τὸ ὄλος ὁ ἐξ-ένος κόσμος πὸ ἐρχεται σὶ τὴν κωμό-πολὴν μας,
— Καὶ ὁ ὁποῖος θὰ πάῃ σὶ τὸν Κή-πο νὰ πάρῃ τὸν ἀέρα του καὶ νὰ πῆ τὸν καφέ του,
— Νὰ βλέπῃ τὴν ἀηδίαν αὐτὴν.
— Ἄς σπεύσουν λοιπὸν οἱ ἀρμό-διοι καὶ ἄ; ἐνδιαφερθοῦν γιὰ νὰ ἐ-κλείψῃ ἡ ἀσχημία αὐτὴ.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Μόδας, τέχνης, σχεδίων,
κεντημάτων ἐργοχειρῶν,
φιγουριῶν καὶ οἰκοκυριακῆς
μορφώσεως
“ΑΘΗΝΑΪΣ”
καὶ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ἀπαραίτητα γιὰ κάθε σπίτι
Γενικοὶ ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι
διὰ τὰς νήσους Δέσπον, Λιμνον καὶ
Ἅγιον Εὐστράτιον

Ἀδελφοὶ
Γεώργ. καὶ Νικ. Κονδύλης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ποκόπιος Μιχ. Σουσαμλῆς
Στυλιανὴ Κορομηλᾶ
ἤρραβωνίσθησαν

Ἡ «Επαρχιακὴ» συγγαίρει
θεομῶς.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ Αἰκατερίνη σύζυγος Εὐ-στατίου Ρουγκέλλη ἔτεκεν αἰ-σίως τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἄρρεν.
Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυ-εῖς τὸν ἱερὸν ναὸν «Κοίμη-τῆς Θεοτόκου» ἡ Μαρία θυγά-τηρ Ἰωάννου Παροῦ ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας τὸ χαριτωμένο κοριτσάκι τοῦ Εὐστρατίου Γ. Βέτσικα ὀνομά-σας αὐτὸ Γεωργία.

Ἡ «Επαρχιακὴ» εὐχεται εἰς μέν τοὺς γονεῖς νὰ τοὺς ζήσῃ, εἰς δὲ τὴν ἀνάδοχον νὰ τὰ χι-λιάσῃ.

ΝΙΚΟΣ Φ. ΛΑΖΑΡΟΥ
ΕΛΑΙΟΜΕΣΙΤΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ 6 ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Εἰς τὸ ὄσο τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ.
ΑΡΜΕΝΑΚΗ ΡΟΥΣΙΑ ἐφοχικὸν κέντρον

“ΚΗΠΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ”

Θὰ βρῆτε οὕτω μὲ ἐκλεκτοὺς μεζέδες, καθαριότητα, ἀνε-σιν, καὶ πρῶθυμόν περιποίησην.

Ἐπισκεφθῆτε καὶ δὰ σεῖσθῆτε.

ἐργοδότης ἀστὸς, ἀλλὰ τὸ ἴδιο τὸ κράτος ὅταν ἐρχεται νὰ τοῦ ὑφαρπάσῃ τὰς 30 δραχμὰς διὰ τῶν ἡμέρων φόρων του.

Ὅλος ὁ πεπολιτισμένος κόσμος πολὺ δὲ περισσότερον ἢ συκοφαντημένη δικτατορία τοῦ Χίτλερ στηρίζεται ἐπὶ τῶν σιβαρῶν χειρῶν τοῦ ἐργάτου καὶ ἔχει νομοθετήσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ τὴν πλέον ῥιζοσπαστικὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν ὥστε καὶ ὁ ἐργάτης νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ κράτος καὶ τὸ κράτος τὴν συναίσθησιν τῆς δυναμείας του ἀ-πορροεύσεως ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐργάτου.

Τὴν αὐτὴν πολιτικὴν ὁφείλῃ νὰ ἐφαρμόσῃ κάθε Ἑλλη-νικὴ Κυβέρνησις ἐμφορομένη ὑπὸ ἀναμορφωτικοῦ προγράμ-ματος καὶ ῥιζοσπαστικῶν ἀρχῶν διὰ νὰ περισώσωμεν τὸν Ἑλληνα ἐργάτην ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀναρχικῶν καὶ ἀ-νατρεπτικῶν ἐπιρροῶν.

Πρὸ τῆς οἰκτρᾶς τοιαύτης καταστάσεως εἰς ἣν περιῆλθε ἡ κοινωνία μας καὶ τῶν πρωταρχικῶν αἰτιῶν ἅς διεξήλθομεν, μία τάξις νομιμοφρόνων παλαιῶν πολεμιστῶν σαλπίζει συ-ναγερομὸν εἰς ὀλόκληρον τὴν τάξιν τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν τῶν δημιουργῶν τῆς μεγάλης Ἑλλάδος καὶ εἰς ὅλας τὰς κοι-νωνικὰς τάξεις ἀδιακρίτως πολιτικῶν φρονημάτων, ὅπως ἄ-παντες ἀντεπεξέλθομεν πρὸ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἐξουδετε-ροῦντες πᾶσαν αὐτοῦ ἔκνομον ἐνέργειαν, διαφωτίζοντες συ-νάμα τοὺς ἐργάτας ὅτι πλῆττοι οἰκτρὰ θύματα τῶν ἐπιτηδεί-ων καὶ ἐκμεταλλευτῶν.

Ἡ ὀργάνωσις τῶν νομιμοφρόνων παλαιῶν πολεμιστῶν ὡς ἔμβλημά της ἔχει τὴν ἀλληλεγγύην καὶ ὑποστήριξιν τῶν μελῶν της καὶ καλεῖ ὅλους τοὺς νομιμόφρονας ἐργάτας καὶ παλαιὸς πολεμιστὰς ὅπως πικνώσωσι τὰς τάξεις τῆς ὀργα-νώσεως, βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλουσι ἐξυληρητηθῆ διὰ παντὸς θε-μιτοῦ καὶ νομίμου μέσου.

Διατὶ ἐπεσχίσθημεν τῆς Ἑνώσεως παλαιῶν πολεμιστῶν Ἀγιάσου θέλομεν ἐκτενεστερον ἀσχοληθῆ ἀργότερον ἐλα-νερχόμενοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ

Κατὰ τὰ φαινόμενα καὶ τὸ ἐφετεινὸ καλοκαίρι θὰ ἔχωμε στὴν ἀγορὰ μας τὴν ἐπιδημία τῆς βρωμολογίας ἐκ τῶν ἀθλίων ἀποχωρητηρίων.

Μὰ τέλος πάντων δὲν θὰ παύσωμε νὰ κατεχόμεθα ἀπὸ μία τέτοια ἐπιζήμια καὶ γιὰ τὴν Κοινότητά μας καὶ γιὰ τὴν ὑγεία μας ἀκόμη ἀναίσθησια;

Εἶναι ἡ μικρότερα προσπάθεια ἢ μᾶλλον τὸ πλεόν ὀλιγοδάπανον Κοινοτικὸν ἔργον ἀλλὰ ἡ μεγαλυτέρα ἀνάγκη καὶ ὁμως ἐπὶ τόσα χρόνια ὄχι μόνον δὲν βελτιοῦται ὀρεκτικῶς ἡ οἰκτικὴ αὐτὴ κατάστασις, ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ χειροτερεύει καὶ καθίσταται ἀνυπόφορος βραδμὸν πὸν σιγματιζόμεθα ἀπὸ τοὺς ξένους, καὶ πολὺ δικαίως.

Τονίζομεν καὶ πάλιν ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῆ ὑποπάθεια ὥστε νὰ μὴν δίπτονται σκουπίδια καὶ ἄλλες

ἀκαθαρσίαι στὸν χεῖμαρρο Παρασιᾶς ἀπὸ τὸ μέρος τῆς καλύψεως μέχρι καὶ τῆς γεφύρας τοῦ Νεκροταφείου.

Ἄς γίνῃ καὶ μία Ἀστυνομικὴ διάταξις καὶ νὰ ἐφαρμόζεται αὐστηρῶς δι' οἰονδήποτε καὶ οἰανδήποτε πὸν ἤθελε ἐφοραθῆ νὰ ῥίπτῃ σκουπίδια στὸ μέρος αὐτό.

Εἶναι ἀπαίσιον αἶσχος καὶ φρίκη οἱ προσερχόμενοι ξένοι οἱ ὅποιοι θὰ πηγαίνουν νὰ βλέπουν τὸ ὄντως ὠραῖο καὶ ἐπιβλητικὸ Ἡρῶν μας τῶν πεσόντων, νὰ αἰσθάνονται τὴν φρίκη τῆς δυσσομίας ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσίαν τοῦ χεῖμαρρου πὸν προξενοῦνται ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς κοινωνίας μας.

Εὖγε εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἡρώου μας.

Ἐχουσα συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς τῆς συμπληρώνει τὰς καλλοπιστικὰς ἐργασίας τοῦ Ἡρώου καὶ οὕτω τιμᾷ τὴν κοινότητα μας.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΘΕΡΜΑΣΤΡΩΝ & ΨΥΓΕΙΩΝ "ΖΕΝΙΘ",
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πλουσία παρακαταθήκη εἰς τὸ
Κεντρικὸν Κατάστημα
Ὁδὸς ΠΕΙΡΑΙΩΣ ἀριθμὸς 17 ΑΘΗΝΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΟΚΥΗΜΕΝΗ - ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Λόγος εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην
Παρασκευὴν ἐκφωνηθεὶς τῇ 10ῃ
Ἀπριλίου 1936 ἐν τῷ ναῷ ὑπὲρ
Κοιμήσεως Θεοτόκου

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΕΥΑΓ. ΓΑΡΜΠΗ

Σύμψας ὁ Χριστιανικὸς κόσμος σήμερον Αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς καὶ εὐσεβεῖς ἀκροαταὶ θρηνεῖ διὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν, καὶ μετὰ βαθείας καὶ κατανοητικῆς σιγῆς, καὶ πενήθιμου συγκινήσεως ἐορτάζει τὴν ἡμέραν ταύτην, βλέπωνε τὸ μέσον αὐτοῦ ὑψούμενον τὸν σταυρὸν καὶ ἐπάνω αὐτοῦ κρεμάμενον ὡς κακούργον χωρὶς κάλλος καὶ νεκρὸν τὸν πάγκαλον Ἰησοῦν καὶ Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος. Σήμερον ἑκατομμύρια ἐλόκληρα χριστιανῶν κλίνουν τὸ γόνυ ἐνώπιον τοῦ σταυροῦ πλὴν τοῦ ὁποίου ἐξετελέσθη ἡ μεγίστη καὶ ἡ πολυτιμωτάτη καὶ ἡ φωτεινὴ τῶν θυσιῶν, τὴν ὁποίαν ὁ Σωτὴρ προσέφερε ἕνεκα τῆς ἀπειροῦ αὐτοῦ ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Σήμερον πάσα χριστιανικὴ καρδία κλίνει καὶ συντρίβεται διὰ τὴν μεγάλην ἀδικίαν τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, κρεμάσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὡς ληστὴν μεταξὺ ληστῶν εἰς ἀντάλλαγμα τῶν τσοῦτων εὐεργετημάτων τὰ ὁποῖα παρέσχεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὡς Θεὸς εἰς τοὺς οὐρανοὺς εὐρισκόμενος καὶ ὡς θεάνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς διατρέτων. Μεγάλῃ ἀληθῶς εἶναι ἡ σημερινὴ ἡμέρα, διότι κατὰ ταύτην γεννῶνται εἰς ἡμᾶς σκέψεις, ἱεραὶ καὶ ὁ νοῦς ἡμῶν πετᾷ εἰς τὸν Γολγοθᾶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἐλαμψε τὸ ἕλιον φῶς καὶ ἐκ τῆς ὁποίας διεδόθη ἡ ἀληθὴς θρησκεία τοῦ Χριστοῦ.

Μεγάλῃ τῷ ὄντι εἶναι ἡ σημερινὴ ἡμέρα διότι ἐξεγείρονται εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν αἰσθήματα μυστηριώδη, πρὸ τοῦ παραδόξου θεάματος καὶ τῆς ἐκτάκτου ταύτης σκηρῆς ἣτις παρίσταται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας. Θὰ ἦτο δὲ λυπηρὸν εἶναι ἡ θαρσημαντος καὶ ἀξιωμακρόνους αὐτῆς ἡμέρας, παρήρηχο χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ ἐν ὁποίᾳ σπουδαιότητι ἐχ-ι καὶ πῶς ἐπέδρασε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὁ σταυρικὸς θάνατος τοῦ Κυρίου. Τὴν ὁμοίαν τῶν θνητῶν θὰ δυνήθη νὰ ἐξυμνήσῃ ἐπαξίως τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ τίνος γλώσσα θὰ δυνήθη νὰ περιγράψῃ τὰ ἀπερίγραπτα τοῦ Σωτῆρος Πατρὸς; Οὐδὲν ἄλλο πράγμα εἶναι δυσκολώτερον αὐτοῦ. Καὶ τὴν δυσκολίαν αὐτὴν ἀπεχόμενος ὁμολογῶ εὐκρινῶς, ὅτι μετὰ φόβου προβάλλω ἐνώπιον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ καὶ μετὰ τρόμου ἀναλαμβάνω νὰ παραστήσω τὸ μέγεθος τοῦ συμβάντος ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ τὸ ὁποῖον ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ. Φρίκη μὲ καταλαμβάνει καὶ αἰσθάνομαι ὅτι ἡ ψυχὴ μου συντρίβεται ὅταν σκέπτομαι ὅτι αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους προφήτας θέλων νὰ ἐξυμνήσῃ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἀδυνατεῖ νὰ τὸ πράξῃ λέγων «Ἴδου οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν διὰ νεώτερος ἐγὼ εἶμι». Ἄλλ' ὁμως εὐσεβεῖς ἀκροαταὶ τολμῶ κατὰ τὴν ἱεράν καὶ ἁγίαν ταύτην ἡμέραν νὰ ὁμιλήσω εἰς ὑμᾶς, διότι ἐπιθυμῶ ὅπως πάντες, ὡς ἀληθεῖς χριστιανοὶ ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὸν ἱερόν τοῦτον ναόν, φέρετε εἰς τὰς καρδίας σας τὴν εἰκόνα ταύτην ἢ ὁποία προβάλλει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, τὴν ζωσαν αὐτὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διδασκάλου Ὁλοῦ ὁ βίος τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβεῖς ἀκροαταὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη, μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσταυρώθη εἶναι σειρά πικρῶν καὶ θλίψεων, βιωγμῶν καὶ κακώσεων, θυσιῶν καὶ στερήσεων. Ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, ὁποῖος τα πάνδεινα ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, κα ταδιωκόμενος ἀπὸ τὴν μίαν πόλιν εἰς τὴν ἄλλην, διχῶς νὰ ἐχῇ πὸν νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλὴν καὶ ὁμως ἡ ἀγάπη αὐτοῦ εἶναι ἀτελείωτος, οὐδέποτε πίπτει, ἀλλὰ παντοτε εὐεργετεῖ. Ὁ βίος τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἔγινε τὸ παράδειγμα τὸ ὁποῖον πᾶς ἀληθὴς χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ, ἔγινε τὸ δεῖγμα τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπακοῆς τῆς ἀμνησικακίας καὶ τῆς ὑπομονῆς ὑπαφέρων χάριν ἡμῶν παντὸς ἔδους ἐξευτελισμοῦ. Ἀναρίθητα κακὰ ἔπαθεν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἔγινε περίλυπος μέχρι θανάτου καὶ ὁμως ἡ ἀπειρος αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀγάπη ὑπερῆκα ἔλας τὰς ἀγωνίας καὶ εὐχαρίστως δέχεται νὰ ἀποθάνῃ διὰ νὰ μὴ συμφιλῶσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τελευταία παραγγελία τὴν ὁποίαν ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητὰς του πρὸ τοῦ νὰ ἀδηγηθῇ εἰς τὴν σφαγὴν εἶναι τὸ «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Ἰούδας παραδίδει τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ μὲ φιλῆμα

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΑΓΝΑ ΚΟΝΙΑΚ
Σ. Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ Ἀντιπρόσωπος Ε. ΠΟΛΥΜΙΑΔΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΦΙΞΙΣ ΕΚΔΟΜΕΩΝ & ΠΕΡΙΒΗΤΩΝ

Τὴν Πέμπτην ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου περὶ ὥραν 11ην πρωϊνὴν ἀφίχθησαν δι' αὐτοκινήτων ἐκ Μυτιλήνης προερχόμενοι ἐκ Πειραιῶς διάφοροι περιηγηταί, Γάλλοι, Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοί, καὶ γηγενεῖς εὐκατάστατοι διαμένοντες εἰς Ἀθήνας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἐκυμάνετο ἀπὸ 50—55.

Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ἦτο πλὴν περιέργως διότι εἰς ἓνα ὄμιλον ἤκουσε τις τὴν Ἀγγλικὴν, εἰς ἄλλον τὴν Γαλλικὴν καὶ εἰς ἄλλον τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ τούτου ἐνεκεν ἐκίνηε τὴν περιέργειαν πολλῶν διὰ τὴν προέλευσιν τῶν ἐκδρομῶν τούτων.

Ἐζητήσαμε σχετικὰς πληροφορίας καὶ ἐμάθαμε πῶς τὴν ἐκδρομὴν ἀποτελοῦσαν διάφοροι περιηγηταί Ἄγγλοι, Γάλλοι καὶ Ἀμερικανοί οἱ ὅποιοι προερχόμενοι ἐξ Ἱεροσολύμων εἶχον παραμείνει κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς εἰς Ἀθήνας, καὶ διάφοροι Ἀθηναῖκοι οἰκογένειαι ἠρώσασαί τῶν περιηγητῶν νυκτιβόωντες πρὸς τοῦτο τὸ ἀτμόπλοιο «Κεφαλληνία».

Οἱ ξένοι οὗτοι ἀφοῦ παρέμειναν ἐπὶ τριῶν εἰς τὴν κωμόπολιν μας περιεργασθέντες τὴν ἱστορικὴν ἐκκλησίαν μας καὶ τὰ τῆς ἀγορᾶς μας καὶ ἠγόρασαν διάφορα τρόφιμα, πρόπαντος μυζήθρες ὡς καὶ εἶδη ἀγριοπλαστικῆς, ἀνεχώρησαν ἀποκομίσαντες διὰ τὰς φυσικὰς καλλονας τοῦ μέρους μας ἀρίστα ἐντυπώσεις.

ΠΑΛΙΝ ΤΑ ΙΔΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀναχωρήσαντος τοῦ Γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου μας κ. Βασ. Κολυμπάρη εἰς τὴν νεαν του θέσιν, τὸ Εἰρηνοδικεῖον μας παρέμεινε πάλιν ἄνευ Γραμματέως.

Διὰ τὴν κορέσιν τὸ πλῆθος τῆς φιλαργυρίας τοῦ πωλήσας αὐτὸν διὰ 80 ἀργύρια. Καὶ ὁ Σωτὴρ μετ' ἀπανθρωπίνην σύρεται ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον, οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι οἱ ἀσπονδοὶ αὐτοῦ ἐχθροὶ τοῦ Ἰησοῦ συνέρχονται διὰ νὰ τὸν συκοφαντήσωσι καὶ νὰ τὸν θανατώσωσι. Ὁ ἀγνώμων ἐκεῖνος λαὸς ὅστις ἔλαθε τόσας εὐεργεσίας ἀπὸ τοῦ Σωτῆρα παράκινούμενος ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Φαρισαῖους μετ' ἄν φωνὴν καὶ μετ' ἀλαλαγμῶν ζητεῖ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐφυγον ἐγκαταλείψαντες αὐτὸν καὶ οὐδεὶς ἔμεινε διὰ νὰ τὸν ὑπαρσπήσῃ. Δέσμιος οὖρεται ὁ Σωτὴρ ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου καὶ ὡς κακοῦργος ἀνακρίνεται ἀπὸ αὐτὸν αὐτὸς ποῦ μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντα καὶ νεκροῦ.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ΑΝΑΗΓΥΕΙΑ...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀύριον Κυριακὴν 26 τρέχοντος τοῦ Ἀναγνωστήριον ἀγει τὴν ἐπέτειόν του. Πρὸς τούτοις ἡ Χοροφδία τούτου θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν Ταξιάρχην (Καστελλι) ὅπου καὶ θὰ ψάλλῃ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Λειτουργίας. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης ἡ πομπὴ θὰ κατέλθῃ ὅπου ἀπὸ τὸ καφφενεῖον Τζαναβάρη ἢ Μουσικὴ θὰ παιανίσῃ καὶ θὰ καταλήξῃ στὸ οἶκον τοῦ Ἀναγνωστηρίου. Ἐκεῖ θὰ γίνῃ δεξίωσις μετὰ δὲ ταύτην θὰ παιχθῇ ὁ Ὑμνος τοῦ Ἀναγνωστηρίου σύνθεσις τοῦ κ. Εὐστρ. Ροδάνου.

Πρὸς τούτοις εἰδοποιούμεν τὰ μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου ὡς καὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως μας, ὅπως παρευρεθῶσι εἰς τὴν μετὰ πάσης ἐπισημότητος διεξαχθησομένην ἑορτὴν τοῦ Ἀναγνωστηρίου.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Ἀναγνωστηρίου

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τῆς Ὄργανώσεως τῶν νομιμαφρόνων παλαιῶν πολεμιστῶν πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξελέγησαν κατὰ σειράν ἐπιτυχίως κ. κ.

Ἡλίας Δίδανος Πρόεδρος, Γρηγόριος Κουνέλλης, Χριστόφορος Γαλιτσέλλης, Χαρίλαος Ἰδαγγελινός, Δημήτριος Παπάνης, Ταμίνας, Ἰωάννης Γραμμέλλης Γραμματεὺς, Πανὸς Χ. Προκοπίου.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΚῆ Ἑορτὴ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἑορτάσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως μας.

Εἰς τὸν ἱερόν μας ναὸν «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» τὴν 10ην πρωϊνὴν χοροστατοῦντος ὀλοκλήρου τοῦ κλήρου ἤρχισεν γενομένη ἡ κεκανονισμένη ἐπιβλητικὴ δοξολογία καθ' ἣν παρεστηθησαν ἅλασαι αἱ Δημοτικαί, Στρατιωτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἀρχαὶ καὶ πλείστα μέλη σωματείων καὶ ὀργανώσεων, τὰ Σχολεῖα μας ὅλα μετὰς σημαίας τῶν καὶ τοὺς κ. κ. καθηγητὰς διδασκάλους καὶ διδασκαλίσας, καὶ πλῆθος κόσμου πάσης τάξεως.

Ὅλα τὰ καταστήματα κατὰ τὴν ὥραν τῆς δοξολογίας εἶχαν κλείσει καὶ ὁ σηματοστολισμὸς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν κεντρικῶν δρόμων, προσέδιδε μίαν μεγαλοπρεπὴ ἑορτάσιμον ὄψιν.

Καίτοι κατὰ τὰς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ Βασιλέως δὲν συνηθίζεται νὰ ἐκφωνοῦνται λόγοι, διότι πρόκειται περὶ ζῶντος ἀνωτάτου ἀρχοντος, πολλοὶ συμπολίται εἶχον τὴν γνώμη — καὶ ἴσως δικαίως — ὅτι λόγῳ τοῦ ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Βασιλείας ἑορτάζομεν τὴν ὀνομαστικὴν ἐπέτειον τοῦ Βασιλέως μας ἐπεβάλετο ἡ ἐκφώνησις σχετικοῦ λόγου.

Μία συνεργατικὴ συγκέντρωσις

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνε-

πεία κυκλοφορησασῶν προσκλήσεω, υπογεγραμμένων ὑπὸ τῶν Εὐστρ. Πολ. Ἀναστασέλλη Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Ἐφεδρῶν Ἀγιάσου, Θωμᾶ Παπακωνσταντίνου ἐν τμητικῇ ἀποστρατεῖα Ταγματάρχου Προέδρου τῆς Ὄργανώσεως Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ἀγιάσου καὶ Δημ. Πιτσούλη Προέδρου τοῦ σωματείου εργατῶν γῆς Ἀγιάσου, ἐγένετο ἡ προαναγγελλθεῖσα συγκέντρωσις εἰς τὸν νεὸν Πενῶνα εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη καὶ ὁ ἐπὶ τούτου κληθεὶς δουλευτῆς Δέσφου τοῦ Παλαικοῦ μετόπου σ. Τυρίμος, καθ' ἣν συνεζητήθησαν ἀδελφικώτατα τὰ ἐνοχληρόντα ζητήματα τῆς κωμοπόλεως μας.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην, ἀπέσχε ἐντελῶς ἡ Ὄργανωσις τῶν Νομιμαφρόνων Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ἀγιάσου ὅσον τὰ ἐπίσημα τόσον καὶ τὰ ἀπλὰ μέλη τῆς Ὄργανώσεως ταύτης.

ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ἉΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ.

Εἰς τὴν ἐξοχικὴν θέσιν «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» εἰ εὐδοκίαις ἐξ Ἀσσοῦ καὶ Χριστιανῶν Εὐσεβῶν κ. κ. καὶ Σταύρος Χ' Μιχαήλ, ἤρχισαν τὸ παρεκκλήσιον «Ἁγίου Σπυριδῶν» καὶ εἰδοποιεῖται βουλόμενοι νὰ συνδράμωσι τὸ ἔργον τῶν διὰ προσφοράς διαφόρων ὀλικῶν ἢ ἄλλων βοηθημάτων ὅπως πραγματοποιήσωσι τὴν σάλησιν τῶν, οἷα νὰ ἀποπερατωθῶν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναικοδομήσεως τοῦ ταχύτερον.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν παρελθούσαν Δευτῆραν ἀπέθανε καὶ τὴν Τρίτην ἐκηδεύθη εἰς ἡλικίαν 67 ἐτῶν ὁ Παναγιώτης Ι. Χ' Ἀποστόλου πρῶτος θεῖος ἐξ αἵματος τοῦ Ἰδιοκτήτου καὶ ἐξ ἀγχιστείας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας.

Τὰ δάκρυα καὶ ἡ συγκίνησις μας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ συγγενικὴ σχέσις ἀφ' ἑτέρου, δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ γράψωμεν ποῖος ὁ μεταστάς.

Πάντως εὐχριστοῦμεν τὴν συνάδελφον «Ἀγιάσον» διὰ τὴν ἀναγραφείσαν νεκρολογίαν Εὐχόμεθα εἰς τὸν μεταστάντα γαίαν ἐλαφρὰν καὶ εἰς τὰ πληγέντα τέκνα τοῦ ἰδίου τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.